

РЕШЕНИЕ

№ 6050

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **752** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на А. М. А. и А. А. А. против Заповед №18-13424-14.12.2022 на началника на СГКК, С.. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорвания административен акт и допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. Искането е за отмяна на заповедта и присъждане на деловодните разноски, направени по делото. Ответник по оспорването, началник СГКК С., в съпроводителното писмо към административната преписка изразява становище за неоснователност на жалбата, претендира разноски за юрк. възнаграждение и възразява прекомерност на адв. възнаграждение на жалбоподателите.

Заинтересованата страна С. Т. - Л. оспорва жалбата.

Останалите, конституирани по приложения по административната преписка списък по чл. 152, ал. 3 от АПК заинтересовани страни, не вземат отношение.

Съдът, като взе предвид доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, поотделно и в съкупност, прие следното.

Производството пред административен орган започва по заявление от з. страна С. Т. – Л. с № 01-322445-08.06.2022 г. до СГКК за изменение на КККР НИ за поземлени имоти с идентификатори 68134.900.238 и 68134.900.239. Искането е за коригиране югозападната граница на ПИ с идентификатор 68134.900.238 с ПИ с идентификатор 68134.900.239 в съответствие със западната граница на УПИ VI-238, кв. 235 по действащия РП на м. „Л. I част“, както и за отразяване на сграда, постройка на допълващо застрояване. Към заявлението са приложени скица проект за геодезическо

заснемане и обяснителна записка към нея. Проектът за изменение на КККР е приет и на 3. страна е издадено удостоверение за приемане. След обработване на проекта и заявлението, административен орган прием законово изпълнение на задълженията си да уведоми известните страни, за които по закон се предполага, че могат да са със засегнати права и интереси. В процедурата по чл. 26, ал. 1 от АПК, приложима в тази по чл. 51 от ЗКИР, възражения са постъпили от жалбоподателите. Безспорно е, че А. А. не е вписан като собственик на СО в КРНИ. Заинтересоваността му е от това, че същият притежава обект на собственост в жилищната сграда с идентификатор 68134.900.238.1, за което е представен нотариален акт 59, т. CVIII, н.д. 29115/2007 г. на СлВп С.. От това следва, независимо от това, че не е вписан в КР, същият, наред със жалбоподателката А. А. като собственици на СО в сградата, притежават и идеални части от дворното място, за което е отреден УПИ VI-238, кв. 235, м. „Л. I част“ С.. По административната преписка са приложени актове за собственост, които са и вписани в КРНИ, удостоверяващи правния интерес на А. А.. Установявайки правата на собственост върху дворното място, съдът приема, че жалбоподателите са лица с правен интерес и жалбата им е допустима на това основание, както и затова, че е подадена в срока за оспорване. Предвид приетите като писмени доказателства нотариални актове, удостоверяващи вещни права за жалбоподателите върху ПИ с идентификатор 68134.900.238, предмет на оспорената заповед, се обуславя качеството им на заинтересувани лица по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР. С процесното изменение на КККР са засегнати техните правни интереси, което поражда правото им да обжалват одобреното със заповедта изменение на КККР.

Не е спорно, че заявителката на исканите изменения в КККР по отношение ПИ с идентификатор 68134.900.238 притежава идеални части от дворното място. Към административната преписка е представен акт за собственост на праводател на С. Т. - Л. и нот. акт за придобито право на собственост по договор за гледане и издръжка от 1991 г., от които са установими правата ѝ на собственост върху дворното място. По приложения проект за изменение на КККР е налично геодезическо заснемане, според което, западната имотна граница се нанася по регулационната линия към ПИ с идентификатор 68134.900.239. По отношение изменението на КК за имотната граница на ПИ с идентификатор 68134.900.238, административен орган след запознаване с искането на С. Т. - Л. и приложенията към него приема, 1. Искането е от заинтересовано лице; 2. Изменението на КК се налага от установена непълнота и грешка по отношение нанасяното на УПИ VI-238, кв. 235 по РП на „Л. I част“ одобрен със заповед РД-09-50-149/17.03.1999 г. и решение № 85 по протокол 56/06.08.2003 г. на СОС. Установени са трайно материализирани граници към съседен ПИ с идн. № 68134.900.239 от контролното заснемане. От това се установява, че нанесената по КК, одобрена със заповед РД 18-739/21.11.2017 г. на изп. директор АГКК съдържа грешка, която следва да се отстрани по реда на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. Налице е еднозначно определена граница по документи за собственост и на място, съгласно чл.70, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. Като е приел, че имотната граница не съвпада с трайно материализираната ограда по регулационната линия, административен орган одобрява изменение на КККР, одобрена през 2017 г. с последно изменение от 2022 г. и съгласно скица проект, състоящо се в коригиране на югозападната граница на поземлен имот с идентификатор 68134-900.239 в съответствие със западната граница на УПИ VI-238, кв. 235 по действащ РП на м. „Л. I част“.

Със оспорваната заповед е одобрено изменение на КККР с нанасяне на сграда с идентификатор 68134.900.238.3 – постройка на допълващо застрояване по геодезически измервания с площ от 45 кв.м., без данни за собственост. Услугата е заявена от з. страна С. Т. - Л.. Не са представени документи, установяващи право на собственост върху постройката.

Жалбоподателите правят оплакване, че постройката е нов строеж, незаконно построена, не са давали съгласие за това да се извършват физически или правни действия. Оплакването е и за засегнати имуществени интереси. По отношение на промяната на имотната граница по регулационната също твърдят засягане на имуществената сфера на собственика на УПИ VI-239, кв. 235, без да имат права върху този имот.

Като основания за отмяна на оспорваната заповед изцяло се твърди от жалбоподателите допуснато СПН поради неспазване на процедурата по чл. 26, ал. 1 от АПК по отношение на А. А.; заповедта била немотивирана; не били обсъдени в детайли възраженията по административното производство, във връзка със заявените услуги от з. страна; административният орган не е направил дължима служебна проверка, поради което е достигнал незаконосъобразни изводи, уважавайки исканията на з. страна. Заповедта е незаконосъобразна поради неправилно прилагане нормата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. От изложеното в заповедта не е ясно коя е приложимата за случая хипотеза, на непълнота или на грешка в кадастъра. Нарушена била императивната норма на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, съгласно която, когато непълнотите или грешките са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред, като се твърди, че след като имат част от дворното място, е следвало процедурата по ЗКИР да се предшества от такава, с която да се установят права. Неправилна била преценката на административния орган, че няма спор за материално право. В случая, без да е представен документ за собственост на постройката от заявителката, неправилно е допуснато нанасянето с индивидуализиращи белези: площ от 45 кв.м., предназначение-постройка на допълващото застрояване, без да е ясно въз основа на какви данни е определено предназначението ѝ на допълващо застрояване и какво точно. Административният орган е приложил неправилно чл. 2, ал.1 от ЗКИР, която определя кадастъра като съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, както и за правото на собственост и другите вещни права върху недвижимите имоти и техните носители. С промяната на границата се увеличава площта на ПИ 68134.900.238, върху който заинтересованата страна и жалбоподателите имат права, но без това увеличение да е съответно на притежаваните документи за собственост. Неправилно в заповедта е посочено като благоприятен факт, че на практика площта на имота на жалбоподателите се увеличава от 539 на 552 кв.м.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издателя на акта, указания относно реда и срока за обжалване. От фактическа страна заповедта е мотивирана с необходимостта от коригиране границите на имот с идентификатор 68134.900.238 като същите бъдат приведени в съответствие с действащия регулационен план, а като правно основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл. 54, ал. 4 вр. чл. 54, ал. 1 и чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР.

При издаване на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание – производството е образувано по допустимо заявление, изготвена е скица-проект на искането изменение, за образуваното производство заинтересованите страни са своевременно уведомени.

Обстоятелството, че жалбоподателят А. А. не е уведомен по реда на чл. 26 АПК е в резултат на направеното записване в кадастралния регистър на недвижимите имоти, за ПИ с идентификатор 68134.900.238. Той не може да противопоставя на ответника възражението за неуведомяването му за образуваното административно производство тъй като този резултат е следствие от собственото му процесуално бездействие да впише СО в КРНИ. Безспорно е, че като собственик на идеални части от дворното място има правата да оспорва действия на администрацията. В хода на административното производство и до издаването на оспорваната заповед е подадено възражение, следователно дори формално да не му е изпращано уведомлението по чл. 26, ал. 1 от АПК, надлежно се е уведомил за административното производство. В оспорваната заповед, ответник взема становище по възражението, което дори да било допустимо, било неоснователно. При преценка на тези процедурни действия от двете страни, съдът не намира, че неизпълнението на това задължение води до СПН, което да налага отмяната на заповедта.

По делото е изслушано и прието заключение на СТЕ, което не се оспорва и съдът го кредитира, като доказателство за установени обстоятелства.

Според заключението, изменението на западната граница на имота се извършва в съответствие на местоположението на границата по предходни кадастрални планове. на место между ПИ с идентификатор 68134.900.238 и ПИ 68134.900.239 е налична ограда от метални колове и

телена мрежа. Местоположението на оградата съответства на местоположението на границата между имотите по скицата-проект към обжалваната заповед. Тази граница е била нанесена в предходните кадастрални планове и е изместена с КККР. Регулационната граница между УПИ VI-238 и УПИ VII-239 е проектирана да съвпада с границата между имотите по кадастралната основа на регулационния план - т.е.

границата между имотите, нанесена с процесното изменение на КККР съответства и на регулационната граница между двата имота.

Оплакванията в тази част по отношение на одобреното изменение са неоснователни. Не е налице спор за материално право. Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имотите, а не да размества вещни права. В този смисъл предвид липсата на засягане на вещни права, доколкото границите на имотите по КК се поставят в съответствие с действащият регулационен план, то не може да се приеме, че е налице спор за материално право. Налице са били несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри, поради което е налице основание за изменение на КККР. Такъв би бил налице при наличието на противопоставими права, респ. конкуриращи се документи за собственост, каквито липсват по делото. Жалбоподателите фактически не противопоставят свои

собственически права, конкуриращи се титули за собственост, за да се приеме наличие на спор за материално право. Фактът, че част от имота на жалбоподателите и заинтересованите лица, като съсобственици по действащата регулация засяга имот, съседен на съсобствения им, съответства и на фактическото място на трайната ограда, по която минава регулационна линия, съществувала е по предходни кадастрални карти и сега е изместена за да съответства на правилното място. Това не обосновава извод, за наличието на спор за материално право. За това, че се увеличавала квадратурата на съсобствения ПИ с идн. 68134.900.238 също не е предизвиква спор за материално право, тъй като съответстващите идеални части от дворното място на всеки от съсобствениците не се променят. Всъщност, в тази част заповедта е благоприятна за оспорващите, а с одобреното изменение не се нарушават техни права и интереси.

Съгласно чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти и грешки. Съгласно § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР „непълноти или грешки“ са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти – чл. 54, ал. 1 от ЗКИР. По своята същност кадастралната карта представлява набор от данни - оборима презумпция, скрепена със силата на влязъл в сила административен акт. Същата изрично е подчинена на изискването за актуалност, спрямо действително правно положение. Установяването на изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри е материалноправна предпоставка, пораждаща правомощието на органа по кадастъра за изменението му – чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗКИР, кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл. 51, ал. 1 от ЗКИР е предвидено, че КККР се поддържат в актуално състояние, като е допустимо да се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на КККР, 2. непълноти и грешки и т. 3 при явна фактическа грешка. Т. е. предмет на проверката в съдебното производство по оспорване на заповедта за изменение на КККР се преценява въз основа на писмените доказателства, приложени към проекта за изменението, дали е налице обективно несъответствие между отразеното в КК и действителното положение към момента на одобряването на КК. Когато бъде установено несъответствие, то следва да бъде отстранено съобразно представените писмени доказателства и проект в цифров вид във формата по чл. 12, т. 5 и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор, изработен от правоспособно лице по кадастър /чл. 51, ал. 5 ЗКИР/.

Непълнотите и/или грешките на основните данни в КККР се допълват или поправят по молба на заинтересованото лице. Когато непълнотите или грешките са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред. Условието, при които е допустимо отстраняване на непълноти и грешки в

кадастралната карта и кадастралните регистри са императивно установени в чл. 54, ал. 1 – ал. 6 от ЗКИР. Съгласно чл. 54, ал. 1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър, въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на КККР, изготвен от правоспособно лице по кадастъра /чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. Това изисква от заинтересованото лице да представи в СГКК изготвен по негово възлагане проект за изменение на КК, в който се указва местоположението на границата, която е отразена погрешно или границите на имота, който не е отразен в КК и данните от предходен план или карта, в които границата /границите/ са отразени съобразно правото на собственост, доказателства за прилагане на дворишна регулация, съдебни решения, с които се възстановява правото на собственост по реда на реституционните закони, отчуждителни актове, нотариални актове и др. Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. В случая заявлението за изменение на КККР, поставило началото на административното производство, е депозирано от з. страна – С. Т. - Л.. Последната удостоверява правния си интерес от инициране на производството с факта, че е предприела действия по отношение на постройка, каквато някога е имало по северозападната имотна граница. Действително заявителят е активно легитимиран да иницира производство за изменение на КККР, за вписването на сградата с проектен идентификатор 68134.900.238.3. Според съда, правото му на собственост върху идеални части от дворното място предполага да иска одобряване на изменение на КККР с нанасяне на сградата. В административното производство и в съдебното не се установи з. страна да притежава титул за собственост, за да претендира записване на постройката като нейна собственост. Именно поради това, в оспорваната заповед и в графичната част – кадастралната скица е отбелязано, че за сградата няма данни за собственост. Целта на кадастъра е да отрази съществуващите на място обекти като дали същите са построени законно не е въпрос от значение за неговото приемане. Според заключението на експерта в старите кадастрални планове, включително в архивния, отразената в северозападния ъгъл на процесния имот сграда е с „Т“ образна форма, докато нанасяната в КККР сграда е с „Г“-образна форма, като източната част на старата сграда не се нанася с обжалваната заповед. Според експертната и от констатации на място при извършен оглед се установява, че по сградата има конструктивни елементи, които са приобщени към стари стени, но не във формата, в каквато е имало заснемане на сградата по предходни кадастрални планове. Установената сграда и нанесена с оспорваната заповед не е съществувала в очертанията по които е нанесена сега. Дори да се запазват някои стари строителни части, заснемането е на сградата, която по местоположение и очертания се нанася за пръв път с одобреното изменение. В тази връзка, съдът кредитира представени от пълномощник на жалбоподателите извадки от предходни планове, по – точно л. 222, одобрен РП заповед РД-09-50-149/1999 г. на г. арх. СО; л. 224 – одобрен със заповед № 549/1980 на гл. арх. СО, ЗРП от които се установяват очертания на съществувала постройка, различни от тези, по които е одобрено нанасянето по оспорваната заповед. По отношение на това дали сградата е годен обект на КККР, настоящият съдебен състав приема, че е налице сградата, представлява обект на кадастъра по смисъла на чл. 23, т. 2 ЗКИР. Статутът не е от значение за правния спор. В кадастъра като съвкупността от основни данни за местоположението – ново и нанесено за пръв път,

границите и размерите на недвижимите имоти – съществувалата по стари кадастрални планове сграда е с неустановена площ и с различни очертания; данни за правото на собственост върху недвижимите имоти сградата няма данни за собственик. Съгласно чл. 23, т. 2 от ЗКИР, недвижим имот - обект на кадастъра е сграда, включително изградена в груб строеж.

В § 1, т. 1б и от ДР на ЗКИР са дадени легални дефиниции за това какво е „сграда“ или „постройка“ – „самостоятелен строеж на основното или на допълващото застрояване по Закона за устройство на територията, трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредбата по чл. 31. Съгласно чл. 74, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, „съществуващи на терена сгради“ или съоръжения на техническата инфраструктура, в които има самостоятелни обекти, се отразяват в кадастралната карта и кадастралните регистри въз основа на заснемане на "съществуващото на място състояние", като данни за собствеността и собственика се записват в кадастралния регистър на недвижимите имоти *след предоставяне на документ за собственост*.

От цитираната по-горе нормативна уредба е ясно, отразяването на сграда, която може да бъде обект на кадастъра е само по действителното състояние на същата и то към момента, в който се случва отразяването. Сграда, която не съществува към момента, в който е извършено отразяването ѝ, в случая с процесната заповед, към издаването на която е установено, че е със изцяло различна площ и очертания от такава, съществувала и нанесена в предходен КП не може да бъде предмет на соченото правно основание. Съдът не кредитира заключението на в.л. в частта от заключението в която описва, че нанесената сграда била на място на съществуваща сграда, поради очевидното противоречие на изложението на експерта. Заварените стари стени и бетонови колони, не мотивират съда да се съгласява със становището на експерта, че нанесената сграда е на място на съществуваща. От приложение № 1 към заключението при нанасяне на процесната сграда по оспорваната заповед (оцветено в червено и запазени 2 стари съществуващи стени в зелен цвят) и предходен КП с нанесени очертания на съществуваща стара постройка, видима по сиви/червени очертания, съдът прие, че правилно в заповедта от 2017 г., с която е одобрена КККР не се отразява такава постройка.

От това следва единствено извод, че ако има попълване на кадастралната карта, то е с нов обект на кадастъра, като процедурата по чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР не може да се приложи. Новонанесената сграда е част от съществуваща стара сграда, нанесена в кадастралните планове, действали преди КККР. От доказателствата по делото не може да се установи какво е било състоянието на тази сграда към 2017 година, тъй като няма данни от този период. От съществуващото на място към момента състояние е установено, че поне две от стените на старата сграда, които съществуват на място към момента, са съществували и към 2017 г. Новонанесената сграда дори да ползва граници и строителни елементи на стара такава, не се приема да е в съответствие с предходна, която не е била нанесена в КККР поради опущение от страна на адм. орган.

Заповедта е издадена на несъответно основание . Не е налице соченото в заповедта правно основание по чл.51, ал.1,т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР, тъй като няма непълнота или грешка по смисъла на закона към момента на одобряване на кадастралната карта,

поради което незаконосъобразно се изменя кадастралната карта, одобрена с влязлата в сила заповед № РД-18-739/21.11.2017 г. на изп.директор на АГКК. Съгласно §1, т.16 от ДР на ЗКИР, непълноти или грешки са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние. Заповед № РД-18-739/21.11.2017 г. на изп.директор на АГКК е издадена по реда на чл. 49, ал. 1 ЗКИР и отразява правилно фактическото състояние на имотите към момента на заснемането им с оглед поставените на място трайни знаци за материализиране на границите им, както и данните от предходните кадастрални и други планове и документите за собственост и няма непълнота или грешка. Видно от представената по делото скица на поземлен имот № 15-406894-16.04.2021 г. в ПИ с идентификатор 68134.900.238 има само една нанесена 4 етажна масивна жилищна сграда и няма сграда на допълващото застрояване, тъй като такава фактически не е съществувала към 2017 г., поради което няма основание за изменение.

Ответникът и заинтересованата страна не проведоха главно и пълно доказване относно релевантния факт, че процесната сграда е съществувала на място когато е била одобрявана кадастралната карта, но поради грешка не е била нанесена. От заключението на вещото лице, се установи, че новонанесената сграда с идентификатор 68134.900.238.3 е с конфигурация, която се различава от конфигурацията на сградата, която е съществувала преди реализирането на основното застрояване в имота по действащия ПУП. Вещото лице уточни в последното съдебно заседание, че тази сграда не се пази от плана и е на доизживяване. Това означава, че след като е била разрушена(премахната), не може да бъде възстановена. А на място е заварена процесната постройка, но не е с местоположение и конфигурация, по съществуващи контури. Вещото лице сочи, че видимо има две нови стени, нов покрив, нова конфигурация, от което следва, че се касае за нова сграда, която е построена след одобряването на КККР. За съдът е непротиворечиво, че няма възстановяване на съществувала /погинала сграда, а това, което е одобрено за нанасяне по КККР е нов обект. Въпреки че е в доказателствената тежест на ответника и на заинтересованата страна, не се проведе главно и пълно доказване на релевантния за спора факт какво е било действителното положение на тази сграда към момента на одобряване на КККР. Липсва категорично доказателство, че тя е съществувала във вида, в който се нанася и към момента на одобряване на КККР през 2017 г. Не се доказва какво е предназначението на тази сграда. Административният орган не доказва, че в хода на производството е бил запознат с легитимиращ документ за собственост. По делото не се изясни въз основа на какви данни се нанася процесната сграда. Установи се, че за тази сграда няма проекти и тя не съответства по граници и очертаванията на сградата, отразена в плановете от 1980 и 1999 г.

Предвид факта, че сградата не е съответна на отразената по старите планове, предвид липсата на титул на собственост на заявителката, не е установено по безспорен начина съществуването в имота на тази сграда към момента на одобряване на КККР, има данни за новопостроени стени и покрив, то заповедта се явява лишена от основание, което е основание за отмяната ѝ.

Съдът следва да отмени заповедта в частта, с която е одобрено нанасяне на нов обект в КККР, сграда с идентификатор 68134.900.238.3, площ от 45 кв.м. и предназначение : постройка на допълващо застрояване, без данни за собственост. По отношение на одобреното изменение за коригиране на югозападната граница на ПИ 68134.900.238 и

ПИ 68134.900.239, в съответствие със западната граница на УПИ VI-238, кв. 235 по действащия РП жалбата е неоснователна.

При този изход на спора пред този съдебен състав, разноски се дължат на жалбоподател и на з. страна в половината от действително направените. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, АГКК следва да бъде осъдена да заплати на А. А. и А. А. разноски в размер на 1200 лева. А. А. и А. А. следва да заплатят на С. Х. Т. – Л. разноски в размер на 1200 лева.

Съдът Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. А. и А. М. А. заповед № 18-13424-14.12.2022 г., издадена от началник Служба по геодезия, кадастър и картография - С. при АГКК, в частта, с която е одобрено нанасяне на нов обект в КККР, сграда с идентификатор 68134.900.238.3, площ от 45 кв.м. и предназначение : постройка на допълващо застрояване, без данни за собственост.

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. А. А. и А. М. А. срещу заповед № 18-13424-14.12.2022 г., издадена от началник Служба по геодезия, кадастър и картография - С. при АГКК в останалата част.

ОСЪЖДА А. А. А., ЕГН [ЕГН] и А. М. А., ЕГН [ЕГН] да заплатят на С. Х. Т. – Л., ЕГН [ЕГН] разноски в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

ОСЪЖДА С. Х. Т. – Л., ЕГН [ЕГН] да заплати на А. А. А., ЕГН [ЕГН] и А. М. А., ЕГН [ЕГН] разноски в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия